

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznaila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 154.

V Ljubljani, v ponedeljek 7. julija 1884.

Letnik XII.

V Ljubljani, 7. julija.

Najvažnejši politični dogodek v teku minolega tedna za nas Jugoslovane je preložitve blagoslovljenja zastave „slovenskega podpornega društva v Gorici“. V Gorici se je namreč osnovalo bralno in podporno društvo, ki si je postavilo krasno nalogo, v prvi vrsti zato skrbeti, da se domači ljudje kakor so mali obrtniki in delavci, ktere največkrat bde stiskajo, Slovanstvu ohranijo s tem, da se jim dá potrebna podpora, ktere so si žalibog do sedaj mnogokrat morali pri naših najhujših sovražnikih, pri Lahih iskati. Lahi so jim dajali podporo in pomoč toda za drago ceno; zahtevali so zanj narodnost in tako se je število odpadencev in rovarjev nam in naši stvari od dne do dne množilo, mi smo pa javkali in čudili se, od kod to? Saj je znano, da delavec temu služi, kdor mu kruha reže in to so tudi domoljubi na Goriškem spoznali in zato osnovali bralno in podporno društvo. Kakor mlado je to društvo, vendar je že Lahe in lahone nezmerno v srce peklo. Najraje bi ga bili danes ali jutri mrtvega videli! Društvo se je pa le krepko razvitalo ne zmeneč se za lahonsko zavist in je že hotlo včeraj dati si blagosloviti svoje najlepše znamenje, da živi in deluje — društveno zastavo.

Na slovesnost povabilo je, to se vé da, vse druga slovenska društva, ktera so tudi večinoma svoj prihod obljubile. To bi vam bila nedelja za Gorico, ki bi bila ostala zapisana v slovanski zgodovini za one kraje, kakor dan slavnostnega prihoda, dan, na kterega so se Slovenci zopet z razvitimi zastavami polastili že od vekov svoje lastne zemlje. Da se pa to ne prigodi, skrbeli so naši nasprotniki. Noč in dan so naganjali politično oblast, da naj ne dovoli slovesnosti, ako bi društva dohajala z razvitimi zastavami, ker bi menda kaj tacega napravilo prevrat v Gorici.

Največ so dali opraviti s tem rovanjem ljudje, ki od Slovencev živé, ki so pri Slovencih obogateli in sedaj s pridobljenim denarjem, kterega se še slovenskih žuljavih rok pót drži, rogovilijo proti nam. In res jim je bila vlada toliko naklonjena, in je slovesnost dovolila s pogoji, ki bi bila za nas domačine poniževalna in naravnost osramotilna.

Odbor to videti, je slovesnost na ugodnejši čas preložil, ter se bo med tem časom po vplivnih možeh na merodajnem mestu oglasil in nadjamo se, da kar se je cesarskemu namestniku v Trstu zdelo potrebno ustaviti kakor javnemu redu nevarno, bo cesarski minister notranjih zadev, grof Taaffe, ki Slovence ravno tako dobro pozná, da so cesarju zveste in miroljubne duše, kakor si jih baron Pretis za najhujše rovarje in cesarjeve sovražnike slika, dovolil. Preloženo toraj tudi tukaj ni še opuščeno.

„Edinost“ v svoji zadnji številki prinaša imena nekterih Goriških trgovcev, ki so si posebne zasluge pridobili, da se je preložila slovesnost blagoslovljenja zastave podpornega društva. Poslednja „Soča“ tudi pravi, da jih bo objavila vse po vrsti, kar bo prav storila, da bodo Slovenci vedeli, kdo je njih prijatelj, kdo pa zoprnik in nasprotnik, toraj tudi vedeli, koga naj ne podpirajo, ako nečejo gada rediti na svojih prsih, ki bi jih svoje dni, kadar bi se ogrel, v srce pičil.

Sploh pa je dolžnost vseh slovenskih rodoljubov le narodne trgovce podpirati, naj si že bodo v Trstu,

Gorici, Ljubljani, Celji, Mariboru ali kjer si bodi. Tu ne gre za razpor in sovraštvo, kar bil bi slab pregrešen namen, ampak gre za obstanek našega naroda! Svoje zapuščati, nasprotno pa podpirati je resnično grda malomarnost, ktere se noben narodnjak ne bo vdeleževal. Takega ravnanja nam gotovo ne more noben pameten zameriti. „Roka roko umiva“, „Svoji k svojim!“

Nejevera je jalova.

(Konec.)

Tedaj prirodoznanstvo in njega sijajni vspehi v minulih treh stoletjih niso lastnina nejeverstva. Kajti reka iznajdeb in izumitev, ki je tako bogato zvršila krščansko polje v preteklih treh stoletjih, izvira v svetišči krščanske vere in trditve, da je nejevera mati moderni naravoznanski vedi, je ravno tako neresnična, kakor ista, da je naravoznanska veda razdrla modrost krščanske vere.

Nejevera nove dobe tedaj še dosihmal kake vede osnovala ni, a tudi v prihodnost ne bode rodila jednostne vede, isto tako kakor je v starem veku ni, ker moderna sistema nejevere je še slabjša mimo prejšnje. Nekdanji pagani so imeli vendar nekaj vere, a najslavniši modrijani Sokrat, Plato, Aristotelj, Cicero niso dosegli tega, da bi bili naši vere in podločnosti duhov; ne modrijani v Indiji, ne učenjaki na Kitajskem, niti modrijani v Islamu ne morejo priti do porazumljenja v načelih, kako bode pa to dosegla nejevera nove dobe, kako bode prišla do tega, da bi ustanovila vednostna načela in duhovne obvezala, da bi se ji podvrgli, ko nepretrgano sem in tje omahuje in se zaletava iz kota v kot.

Na vednostnem polju toraj od nejevere ne moremo pričakovati ničesa, novega izobraženja, ktero obeta, ne more izpeljati, spremimo jo pa sedaj v okrožje naravnega življenja, na polje materijelne stvaritve! Tukaj je nejevera doma, tukaj oblastno povzdiguje svoj klic, rekoč: Kdo je močnejši od mene v preobladanji snovi, kdo je vstvaril več čudeža v obrti, kakor jaz?

Ker je nejeveri zadnji cilj le vživanje in hoče imeti na zemlji nebesa, obrnila je vse svoje moči, vse svoje natezanje na — gmotnost in spoznati moramo, da naš vek dobro razume, zidati železnice, napravljati struje, izumil je pa tudi orodje, da pokončuje življenje in vse obstoječe, ob kratkem, izvrsten je v tem v preobladanji gmotnosti.

Vprašati pa vendar-le moremo, kam pride svet brez Boga, brez vere, brez pravne postave? Kaj bode konec temu, ako ne bode preobladal duh, ako ne bode prešinila vera snovi tako dovršene. Gmotni napredek sam redi strasti, ne da bi jim dajal leka ali vračeva, zbega vso človeško družbo in tako pogubi samega sebe. Le dajte stroj v roke nejeveri, ki ne pozna v delaven človeške časti in človeškega dostojanstva, človek bode sam postal stroj in njegovo osebno prostost bodo pokopali v tovarnah. Socijalno zlo, ktero je napravil moderni obrt, nam je živa priča temu, kaj je stroj v roki nejeverstva.

Le glejte, kako se bode nejevera povzdignila po valovih nove revolucije do vrhunca politične moči in da dobi v roke državno krmilo, kaj bodo dosegli ti novi gospodarji z močmi novega gmotnega napredka? Brzjav jim bode v to, da bode smrtne sodbe pošiljal na vse kraje in izvrševal strahovito osrednjo

moč. Parni sili bodo zapovedali, ter pošiljali svoje sluge na vse kraje, da ljudi po najnovejši iznajdbi hitro iz sveta spravijo. Ali mar prečno risamo? Sedaj, ko se iz sodnijskih obravnav ne le tam na Anglaškem ali na Francoskem kje, marveč v sosednji deželi, v bližnjem Gradcu, prepričamo, v kaj hočejo obrniti nove iznajdbe v tehniki. Kaj pomeni napredek v rokah nejevere drugega nego surovost in popolno zdijvanje. Kajti, nikar se ne motimo, tembolj ko se materijelni napredek razvija, toliko več orožja daje v roke močnejšemu, da zatira slabjšega in vse vprašanje se bode konečno reševalo le s tem, kdo ima najhujše orožje za pokončevanje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. julija.

Notranje dežele.

Cesar *Franc Josip in cesarjevič Rudolf* dospela sta danes zjutraj v Pulj k velikim pomorskim vajam naše mornarice, pri kateri priložnosti si bota tudi ogledala po mnogoletnih stavbah in presnovi sedaj dovršeno, skoraj da najmočnejšo pomorsko trdnjavo v celi Evropi — trdnjavo Pulj. Posamične trdnjave okoli Pulja so tako vse križem nastavljene, da niti misliti ni, da bi bilo mogoče še tako trdni in čvrsti kazematnici vsiliti se v Puljsko luko, ako bi iz trdnjav na njo streljati jeli; imajo oni namreč vse polno po 28 centimeterskih Krup-povcev in Armstrongov, ki vsipajo kroglje iz svojih ognjenih žrel po 300 funtov in še več težke. Gorje sovražnemu brodovju, ki bi se hotlo Pulja polastiti. Premagati bi moral dva silna nasprotnika, katerih vsak je hujši kot drugi. Precejšna množica trdnjav in trdnjav je že sama po sebi nezmagljiva; to pa podpira nevidna veriga podmorskih torpedov, ki neovrgljivo vsacega z gotovo smrtjo poročé, kdor se ob nje zadene in naj bi bil tudi še toliko močan. Dolgo let so si naši vojaški inženirji prizadevali, da bi iz neznanega pomorskega mesta na najjužniši osti isterski, ki ima jako ugodno morsko lego in posebno izborna luko, napravili vojno luko, ki bi bila vsaki nevarnosti kos; leta in leta so minula med neprestanim zidanjem in napeljevanjem topov vsake vrste in velikosti; sedaj pa Pulj stoji dovršen, trden in čvrst, kakor še nikdar ne. Prišel bo morda dan, ko bo spričeval o nadah, ktere cela Avstrija nanj stavi; nasprotno pa se Italija le s strahom in zavistjo nanj ozira.

Volilni shod *štajarskih Slovencev* v Račjem je bil jako dobro obiskovan. Govorniki so izvrstno opozorovali kmetovalce na nevarnost, ktera jim proti od nemških liberalcev. Kazali so jim slabo gospodarstvo in gluha ušesa nemških liberalcev gledé Slovencev in konservativnih posestnikov. Razvijali so žalostni položaj, v katerem se do sedaj štajarski Slovenci nasproti ondašnjim Nemcem nahaja, ter so opominjali zbrane volilce, da bi to lahko drugače bilo, če bi volilci strogo na to gledali, komu bodo oddajali svoje glasove. Posebno se je odlikoval dr. Gregorec z navdušenimi besedami na zbrane volilce. „Med Slovenci, rekel je, ima edino le Slovenec pravico govoriti, nikdar pa ne tujec. Od liberalne strani se štajarski Slovenci nimajo ničesar nadjati, zgodovina poslednjih dni nam le prežalostno potrjuje to resnico v očigled velikega napora ponemčevanja slovenskih pokrajin. Naša dežela je toliko lepa, tako krasna in tako izborna! Tega ne trdimo edino le mi, temveč vsak tujec to rad pripoznava, kdor jo je videl. Zato se pa vrivajo med nas in se pulijo z nami za gospodarstvo. Branite toraj tla, na kterih stojite; podedovali ste jih po svojih stariših, glejte da jih zamorete zopet izročiti svojim otrokom. Zarad tega volite pa edino le svoje ljudi, volite verne Slovence!“

Nemški dijaki na *Českem* napravili so letošnje Binkošti izlet v Warnsdorf, kjer so se največ s tem razveseljevali, da so zopet prav vroče čez Slovane in čez Avstrijo zabavljali, po sosednji Prusiji pa zdihovali kakor svoje dni Izraelci po objubljeni deželi. Tako veleizdajsko postopanje od strani mladega naraščaja se je pa državnemu pravdnistvu v Česki Lipi vendar-le konečno preneumno zdelo in je govornike vse kar od kraja tožilo, okrožna sodnija je pa osnovala preiskavo proti njim. — Prav tako; za vsako izdajalsko dejanje bi se imelo tako postopati.

Poljaki britko tožijo, da jim podržavljenje in razosredjenje železnic ne bo prav nobenega dobička prinašalo v narodnostnem iziru, kajti prometni uradi podrejeni so ravno tak vrhovnim uradom, kakor je to bilo običajno do sedaj pri vseh zasobnih železnicah. Najbolj jih pa žali, da bodo prometni uradi morali poštam in telegrafu nemški dopisovati in Poljaki zahtevajo, da naj bi se tudi poljski jezik vpeljal, kateri edini ima vsled postave leta 1869 v Galiciji pravico za službeni jezik. Da se tedaj tudi za pošto in brzojav ni poljščina za medsebojni službeni jezik v notranjih zadevah določila, je krivica, ki se godi poljski narodnosti in Poljaki si bodo vse prizadeli, da bo vlada z njimi računati morala ali na ta ali na oni način.

V *Galiciji* si vsak, kdor ima kaj oblasti ali pa kaj vpliva na vso moč prizadeva, da bi po svoje pripomogel polajšati nezmerno zgubo, ki je na tisoče in tisoče galiških prebivalcev po veliki povodnji zadela. Minister in župan, deželni vojaški zapovednik in duhovnik, vsi se trudijo, vsak po svoje, da kolikor mogoče mnogo skupaj spravijo za ponesrečene ljudi. Minister Ziemiakowski je bil zaradi tega namena že pri cesarji, kjer mu je potožil veliko nesrečo. Krakovski mestni zastop pooblastil je svojega župana, da sme neomejeno rabiti občinsko premoženje za podporo ponesrečenih, ter mu je vrh tega še neobmejen kredit dovolil. Vojaske vrhovni zapovednik je pa štiri vojaške godbe prepustil za velikanski koncert, ki se bo na korist po povodnji poškodovanih ljudi v Lvovu priredil.

Kakor smo že poročali, vložili so *Srbi v hrvaškem deželnem zboru* peticijo za samoupravo v cerkveno-narodnih zadevah srbskih občin in pa za vpeljavo cirilice po okrajnih uradih, kjer stanujejo Srbi. Sedaj se je dotični odbor deželnega zbora obstoječ večinoma iz Nesrbov, zbral in posvetoval, ter sklenil, da bode kolikor mogoče privolil v zahtevanja Srbov. Na ta način pridobila si bo narodna stranka zdatnega zaveznika in večnih preprirov in grdega sovraštva med Hrvati in Srbi bo menda enkrat konec.

Požunskemu živinskemu trgu, ki se je na škodo in na kvar Dunajskemu osnoval, žuga polom, ako se ga ogerska vlada ne usmili. Ustanovniki Požunskega živinskega trga so ob času njegovega ustanovitvenja od ogerske vlade dobili obljubo, da jim bo ona dovolila znižane tarife po železnicah za pitano živino, ktera se bo v Požun na prodaj postavljala. Znan je pa pregovor, da obljubiti in dati je dvojno, in to si je menda tudi ogerska vlada mislila, in je le pri obljubi ostalo. Vsled tega morajo pa ustanovniki tistim živinorejcem toliko določiti, kolikor so tarife za Požun dražji, kakor pa za Dunaj za pitano živino, ako hočejo, da živinorejci svojih pitancev ne vozijo na Dunaj, temveč jih na Požunski trg postavljajo, in ta svota znaša za vsak tak živinski trg blizo 2000 gold. Nemec pravi: In Geldsachen hört die Gemüthlichkeit auf; to bodo pa tudi madjarski židje rekli, ki so v Požunu živinski trg ustanovili, ako jim vlada ne bo kmalo vpeljala znižanih tarifov, katerih se pa ona molče, toda vstrajno brani.

Madjarskega poslanca Dobrzanskega, kterega so ob svojem času obdolžili veleizdaje, da hoče madjarski globus Rusom prodati ali pa še celo zastopati dati, izobčili so drugi poslanci zaradi tega iz deželne kazine. Njegovi volilci so mu pa vsled tega napravili nekako zaupnico, v kateri mu zatrjujejo, da ničesar ne verujejo, kar se o njem kvasi in da mu to zaupnico izročajo s pooblastilom, da sme z njo gledé poprave svoje žaljene časti početi, kar mu drago. Mož menda ne bo mnogo opravil, kajti Madjari so trdovratni osobito Slovanom nasproti.

Tudi **Madjari** imajo svojega preroka in svojo Mekko. Vsak Madjar namreč, ki ima le količkaj premoženja in zadosti prostega časa in če ga ravno volitve ne kličejo na boj za domovino, potuje sedaj v Italijo tje v mesto Turin, in ondi madjarskega preroka Košuta obišče, kateri od daleč opazuje dogodke, krvave in nekrvave, ki se po Ogorskem sedaj godé. Vsakega, kdor k njemu roma, poprašuje po tem in po onem, kar mu je ravno najbolj pri sreci; ti pa domu vrnivši se, vestno vse po časnikih razglasujejo, kaj jim je Košut rekel. O antisemitskem vprašanju pravi Košut, da je to pravo gospodarsko vprašanje, in mu je znano, da je antisemitizem po deželi že silno razširjen.

Avstrijske hranilnice se bodo menda že prav v kratkem času pooblastile, da smejo nakupiti **ogerskih vrednostih papirjev**, ktere gospódka delj časa tudi že Hrvatoma ponuja in zaradi kterih je nedavno dr. David Starčević v hrvaškem deželnem zboru toliko vrišča napravil vladi očitajoč, da narod odira, ker mu vsiljuje ničvredne ogerske papirje, kajti resnično vam povem, pravi Starčević, Ogerska pojde danes ali jutri na kant. Kaj prida res ne

more biti v deželi, ako Tisza svoje dvomljive vrednostne papirje na Dunaj ponujat hodi, kjer mu niso prošnje odbili, pač pa so mu rekli, da naj nekoliko potrpi. Med tem je avstrijski minister financ svojemu tovarišu v Budapešt pisal, da naj mu naznani, kateri papirji in koliko je tistih, ki imajo pupilarno gotovost, to je tako gotovost, da, če tudi se dotična posest, na kateri so sodnijsko vknjiženi, proda, posojilo, ki je na papirji zapisano ni zgubljeno. Taki papirji se bodo menda hranilnicam uradno naznanili in te jih bodo pokupile. Kolikor je nam znanega, je Tirolska hranilnica v Inomostu tako kupčijo menda že na svojo roko pričela; cesarski namestnik ji je pa strogo prepovedal, denar za te papirje izdajati, kar je vsekako zadosti jasen dokaz, da nima nobenega zaupanja v trden obstanek madjarske države, o kateri je tudi naš list tu pa tam kar naravnost povedal, da se na vso moč maje, in da bo enkrat ondi zagromelo, da bo strah in groza.

Vnanje države.

Italija. Škofom v kraljevini je poslalo oskrbnništvo državnega zaklada pred kratkim okrožnico; ne bode odveč, razglasiti tudi med svet, kaj ima ta okrožnica v sebi. Prvo kulturno delo nove Italije je bilo pograbljenje cerkvenega premoženja. Kakor poroča osrednja oblast, je državni zaklad l. 1872 pri gospodarenji ugrabljenega cerkvenega premoženja stržil 11 milijonov. Sedaj so pa našli, da še niso vseh cerkvenih reči prodali. Zakaj to, ne vé se, imenovana okrožnica to razločno trdi. Državni zaklad hoče se toraj znebiti tudi teh stvari, in ponuja škofom prednost pri nakupovanji. Dopis do škofov pravi, da hoče država „moralno vrednost cerkvenih stvari“ varovati. (Kdo pa sili, na prodaj postaviti cerkveno blago?) „Unita Cattolica“ pravi, da se škofje za tako darilo (?) ne bodo poganjali, ker zgoditi bi se utegnilo, da bi pravde nastale in cerkve silili izročiti premoženje, ktero so bile nazaj kupile od države. Toliko je toraj tam zaupanje do pravice!

Telegram iz Pariza od 4. julija gledé **kolere** ni nič kaj vesela novica. Kakor ondi stoji pisano, so se neki Pariški zdravniki tako izrekli, da jim ne bo mogoče Pariza pred kolero obvarovati. Silna ravno pa tista kolera ne bo nikakor. Ves drugačen značaj pa ima kolera, ki je v Marseillu gospodariti začela. Kogar tista napade, ga v treh urah že umori. Dve uri pozneje mu pa že telo popolnoma črno postane in gnjiti začne. To bi pa skoraj kazalo malo na črno kugo. „Kuge, lakote in vojske reši nas, o Gospod!“

Ko so prvo sejo v **egiptovski konferenci** v Londonu dokončali, zahvalil se je lord Granville, ki so ga za predsednika izvolili, zbranim poslanikom jako zadovoljen rekoč: „V polnem številu smo se zbrali!“ Ruski poslanik, kateri se je tudi konference udeležil, pravi: „Odpustite gospod, ravno najvažnejše osebe ni med nami.“ „No in to bi bil?“ „Mahdi!“ pravi Rus in se vsede. Morda da je mož v šali žebelj na glavo zadel.

Izvirni dopisi.

Iz spod. Bernika, 5. julija. Velik ogenj na spodnjem Berniku je 3. t. m. napravil dvema gospodarjema mnogo škode. Ob poldeseti uri zvečer je začelo pri gornjem Jenku (Andr. Kalinšku) goreti najpred v svislih; in ker je vse na kupu, namreč: dvoje svisli, šupa, kolarnica, konjski in živinski hlevi, in zraven skednja, se je ogenj objel kar hitro vse strehe, tako da je temu premožnemu velikemu posestniku razum enega voza, ena listnega koša in ene brane, sedem vozov in vse kmetijsko orodje zgorelo. Detelje in sena je bilo že okoli 40 velikih vozov pod streho spravljenega; od 37 štantov je samo še 9 štantov kozolea ostalo; vso drugo klajo in nastilo mu je požrešni ogenj pogoltuil; le nekaj malega ima še za pokositi. Živino so vendar oteli, le eno tele je zgorelo in dva psa. Tudi žrebec je norešen ostal, ni bilo mogoče blizo do njega; videli smo ga skoz okno, kako je z repom mahal in trpel veliko vročino in soparo. V kratkem času pa so prileteli z zgornjega Bernika z brizgalnico. Najprvo so po bližnji sosedovi strehi brizgali, da se ni vnela in precej potem so napeljali brizgalnico na konjski hlev, ter so kolikor je bilo mogoče ogenj nad žebetom vkrotili, potem so skozi okno brizgali na žebeta in okoli njega; pa vendar je bila še velika težava v hlev priti, potrgali so železno mrežo, ki je vzdana v oknu; zdaj se je splazil srčen mladeneč skozi oknjo, ter naglo porazal na tri konopce privezanega žebeta, da pa mladeneč ni sopar in ogenj poškodoval, so vanj pridno brizgali, kakor v Ljubljani na inženirja Schalla, in tudi pri vratih je bil ogenj toliko zaduščen, da je žrebeta srečno izpeljal.

Ogenj pa ni bil samo s to žrtevjo zadovoljen, zdivil je v naglici tudi na kmetijska poslopja spodnjega Jenka. Vendar temu posestniku se je posrečilo

to, da je vso živino in tudi kmetijsko orodje otel, a pri vsem tem ima škode veliko, ker mu je klaje, nastila in drv veliko pogorelo. Hiši pa ste obema pogorelcema ostali, ker ste zidani in z opekami pokriti, drugače bi bili gotovo pogoreli do tal. Da, zgornjemu Jenku je pač malo manjkalo, da ni tudi hiša žrtev plamena postala, kajti večkrat je pri fabijonu oženj švigal; dobri sosedje, ki so z brizgalnicami prihiteli, so hišo vendar oteli. Prvi in najbližnji sosed Fr. Verbič iz zgornjega Bernika, je s svojimi pomagaleci z brizgalnico pritekel; precej za njim gospod Vavken, župan iz Cerkljan, zopet z močno brizgalnico, in kmalo potem so vrli Št. Jurčani s svojo pridrdrali.

Imele so pa vse tri brizgalnice zadosti posla, zdaj tu, zdaj tam; kajti toliko klaje in družega je vzrokovalo močen ogenj; ognjeni žarki so visoko leteli kakor čebelni roj na bližnje slamnate strehe; celó drevesa so se jele že skoraj vnemati. Oba posestnika sta zoper ogenj zavarovana. Kdo je zažgal, se ne more vedeti, najbrž zlobna roka; govori se to in drugo. O da tako ne; najbrž je le spet preklican šnops vzrok požara! Naj bi že vendar ta strup s pota spravili, kajti večega hudodelnika ni, pa se vendar še trpi! — Naj sprejmejo najdostojnišo zahvalo Cerkljanski gospod župan, Št. Jurški možje in zgornji Berničani in vsi, kateri so pripomogli, da ni še več nesreča nastala.

Iz Kamniškega okraja, 3. julija. „Slovenec“ je večkrat razpravljal in včerajšnjem uvodnem članku povdarjal, kako bi se surovost oplemenila ter pravi, ako ne gré z lepo, naj gré s silo, se nadja, da bo tudi šlo. *) Dobro! Sila bo navidezno nekaj pomagala, da se hudobna navada saj nekoliko odpravi; a npravnega prepričanja to ne bode rodilo.

Meni pa nekaj družega hodi na misel. Ako bodo žandarji in redarji poredne fantine in brezznačajne može, poleti iz sence, pozimi iz solnca, igralce in pivee iz gostilne v cerkev k službi božji tirali s fizično silo, morajo tudi sami katoliško prepričanje imeti in kazati. Treba tedaj v njih najpred obuditi boljšega verskega duha, da bodo ljudem z izgledom lepega, poštenega življenja svetili. Visoka vlada bi lahko k temu pripomogla, ko bi svoje organe izrejevala v npravno-verskem, katoliškemu duhu, ne pa v liberalno-brezverskem. Prepovedala naj bi toraj svojim nižjim uradnikom, žandarjem in drugim, ki imajo čuti nad ljudstvom, da se postave spolnujejo, branje in naročevanje liberalnih protiverskih židovskih časnikov in knjig, s kterimi se npravnost zatira, širi pa in pospešuje zanikerno nekrščansko življenje. Verjemite mi, da govorim iz skušnje, nikdo nima katoliškega prepričanja, kdor take časnike čita in naroča. In kjer ni prepričanja, mislite li, da bode krščansko, izgledno zadržanje? Gotovo ne — spet skušnja govori, zatrduje naj že kdo, karkoli hoče. Zdaj pa prašamo, kaj li bode zdalo, če uradnik ali žandarm zanikerno pobaline v cerkev sili, sam pa ne gré? Ali jih preganja, če igrajo in pijančevajo pri drugi priliki pa znabiti sam tako dela? „Zdravnik, ozdravi popred samega sebe“, predrzen odgovarja, misli si pa vsak tudi najboječniši in ves vtis je vničen.

To velja pa tudi državi. Hoče država krščansko redne uradnike in organe sploh imeti, si jih mora na krščanski podlagi tudi vzgojevati. Od svojih služabnikov krščansko poštenost tirjati, jim pa nekrščanske pripomočke (časnike in knjige) dopuščati, se pravi z eno roko dajati, z drugo pa jemati.

Dobro, bo kdo rekel, kje je pa potem prostost — prostost, ki je vsakemu po ustavi zagotovljena? Prostosti hudobna dejanja doprinašati ne daje in dajati ne more nobena ustava. Potem ima vsak gospodar oblast, da, tudi dolžnost, podložnim pogoje staviti, zlasti pogoje poštenega zadržanja. „Hočeš plačo prejemati, hočeš kruh pri meni jesti, moraš tudi po mojem hišnem redu živeti. Nočeš, no dobro, ustava ti daje prostost, da mojo ponudbo sprejemaš ali pa ne. Če pa misliš, da ustava daje ti prostost živeti kakor hočeš, tedaj daje ista ustava tudi meni prostost, te v službo vzeti ali pa ne. More li biti kaj bolj jasne? Gotovo ne. Toraj proč z liberalno-židovskimi in imenokrščanskimi časniki; stroga zapoved, da uradniki in sploh državni organi nedeljo dostojno posvečujejo in gotovo bo kmalo vse drugače — če ne vse dobro, pa saj mnogo boljše. Pohuj-

*) To ni tako rečeno, pa tudi ni tako razumeti, kakor bilo bi s silo vse storjeno. Pisatelj in vredništvo dobro vsta, kaj se z golo silo opravi. Vredn.

šanje vpliva vselej kužljivo na okolico, kaj še le, če pride od zgoraj!

Naj bi izvrševalni državni organi svoje kršćanske dolžnosti po izgledu naše presvitke cesarske rodovine in mnogo visokih dostojanstvenikov zvesto spolnovali, potem bi res tudi sila veliko pomagala; znabiti bi je pa tudi treba ne bilo, ker mnogo več bi pomagali — dobri izgledi.

Iz Celja, 6. julija. Volitve za občinski zastop v Celjski okolici je razpisal župan za 23., 24. in 25. julija. Brez dvoma se bo prvi dan, 23. julija, ponavljala zopet prejšnja sitnoba, namreč, da se bo volitev vršila celi dan in celo noč; kajti župan ni hotel, kar se je želelo, volitve v tretjem razredu, kjer voli 484 volilcev, razdeliti na dva dni. Brez dvoma upa nemškutarska stranka, ki šteje v Celjskem mestu nad 100 volilcev, da se bodo kmečki volilci naveličali dolgega čakanja in da bojo rajši odšli domu, kakor da bi celi dan in celo noč ostali v občinski hiši tako dolgo, da pride vsak na vrsto. Toda zdaj se bo nemškutarska stranka silno vrezala! Slovenski možje ne bodo zbegnili, naj bi jim bilo treba čakati tudi cela dva dni in dve noči. Zoper zatožbo Celjske državne pravdnice (o zadevi ponarejenih pooblastil) so se vsi 4 nemško-liberalni možje pritožili pri višji sodnji v Gradci. Pa ne bo pomagalo nič!

Iz Kremisa, 4. julija 1884. (O volitvah v deželni zbor za kmetijske občine.) Znabiti koga zanimajo tukajšnje razmere o času volitve. Evo tu črtice. Danes so napolnjevali tukajšnji volitven lonec z volilnimi listki. Zbralo se je v prostorih za telovadbo 284 volilcev. Pričelo se je voliti že ob 8. uri jutraj in trajalo je nekoliko čez poludne. Izvoljeni so prejšnji liberalni poslanci Franc Schürer župan v Steinu z 171 in državni poslanec, antisemitni Schönerjevov brat Fürnkranz s 158 glasovi. Protikandidatje dobili so glasov, kakor kmet Bauer 105, tovarnar in župan Vergani 92 in župnik Passer 4.

Kakor se poroča iz družih volilnih okrajev spodnje Avstrije, bili so izvoljeni za kmetijske občine po okrajih: Sechshaus, dosednji liberalni poslanec Ignacij Zeleber in Josip Mareš stavbeni mojster iz Liesinga oba liberalca. Slednji prišel je na mesto dosedajnega poslanca in deželnega odbornika Bauerja. V manjšini ostali so kandidatje Ullmann in dr. Edv. Klein, Hernals liberalni poslanec pl. Zimmermann s 388 proti 360 glasi.

St. Pölten, izvoljena sta klerikalec Vincencij Weber s 166 in prejšnji poslanec Jos. Berger. V manjšini ostala sta dosedanja poslanca Pirkó z 126 in Schrattenholzer s 105 glasi. Volilcev bilo je 275.

Scheibbs, dosedajni poslanec klerikalec Heydn dobil je 70 glasov. Njegov protikandidat Wagner ostal z 43 glasi v manjšini.

Amstetten, od 107 volilcev dobil je klerikalec Monsignor Knab 57 glasov, dosednji liberalni poslanec baron Kielmannsegg propadel je z 50 glasi.

Bruck ob Litvi, liberalni poslanec Josip Fischer z 157 glasi.

Neukirchen, izvoljen je liberalcec Karol Adamec s 96 glasi. Klerikalec Wurmbrand propadel je s 70 glasi.

D. Novomesto, prejšnji poslanec Dumba (liberalec) s 165 proti 59 glasi.

Gross-Enzersdorf, posestnik Josip Baumann (liberalec) s 107 glasi.

Korneuburg, poslanec Harmer s 93 glasi (liberalec). Protikandidatje Schram in Eigner propadli so s 36 in 35 glasi.

Oberhollabrunn, liberalcec Zöch s 56 glasi.

Mistelbach, župan Karol Garnhaft, liberalne strani na mesto dosedajnega poslanca Schreiberja in poslanca dr. Granatsch.

Horn, dobila sta Riegel (liberalec) 133 in dosednji poslanec Ruf (klerikalec) 76 glasov.

Waidhofen ob Taji, dosednji poslanec baron Roderwich-Villasecca (liberalec) s 161 glasi. Protikandidat Schicha odšel je z 49 glasi.

Zwettl, zbranih je bilo 223 volilcev, katerih 139 potegnili so se za liberalca in od Schönerja ponujajočega Dötza, gostilničarja iz Allentsteiga. Opat Rössler ostal je s 67 glasi v minoriteti. Antisemit Schönerer je v novo razposlal odpoved svojim občinam in gorko priporočal svojega somišelnika Dötza — žugal jim je še celó, da ako nastopi drugi protipolitkar v deželni zbor, bode on nemudoma svoj mandat v državnem zboru odstopil. Mislim, da bi

malo jih žalovalo po njem — nastalo pa bi veliko veselje v Izraelu.

Rožanski.

Domače novice.

(Presvitli cesar in cesarjevič Rudolf) peljala sta se minolo noč skozi Ljubljano v Pulj. Vsak slovesen sprejem sta si strogo prepovedala.

(Zrelostna preskušnja na realki) vršila se je 4. in 5. t. m.; vdeležilo se je 14 učencev 7. razreda, izmed katerih sta jo dva napravila z odliko, 6 pa jih je bilo spoznanih za zrele; 4 morajo ponavljati preskušnjo iz enega predmeta čez dva meseca, eden je odstavljen za pol leta, eden pa za leto.

(Zrelostna preskušnja na gimnaziji) pričela se je danes.

(Huda nevihta) se je drvila včeraj okoli tretje ure popoldne od Moravč proti Kamniškim planinam, na Gorenjsko, proti Notranjskem in od tod zopet na Dolenjsko. V Ljubljani se je hudo bliskalo in gromelo, tudi treskalo in po silnem pišu se je vžil gost dež. Drugod pa, kakor v Šiški in od tod do Št. Vida je toča četrt ure hudo klestila poljščine. Tako pripovedal nam je danes gospod, ki se je peljal včeraj ob hudi uri na Gorenjsko. Bog daj, da ne bi bila toča po družih krajih še hujše škode naredila. Toče je bilo še sinoči ob osmih v Šiški po jarkih vse belo. Debela je bila neko srednjo mero med dobrimi lesniki in bolj slabotnimi orehi. V Mengšu je o istem času strela nekega 20letnega dekleta pri odprtem okni stoječega vbila. Domači iz cerkve došli so jo mrtvo našli. Po nekterih deželah kolera, po družih velika povdenj, pri nas pa prepogosta toča, dolgotrajen dež in trtna uš, to so res hude šibe, katerih nas Bog obvaruj!

(Po polji okoli Ljubljane) je, kakor bi bilo po vojski. Žito leži vsled včerajšnje hude ure po tleh na pol zrelo, da se Bog usmili in škoda bo velika, ki bo kmeta po tej strani zadela. V Zgornji Šiški podrtih je več kozolcev, med temi Matijanov, ki je bil 17 „štantov“ dolg in gospodar pravi, da bi rad takoj 500 gold. odštel, ako bi mu kozolec zopet stal, kakor je bil.

(Treščilo je) včeraj v kozolec g. Kunaverja po domače Janezkov za sv. Krištofom. Pogorelo ga je dva „štanta“ naloženega z ječmenom, čegar je bil kozolec poln. Kar ječmena ni zgorelo, so ga pa pohodili, tako da gospodarju ni od tega pridelka nič ostalo. Vse priznanje spodobi se pa Ljubljanskim gasilcem, ki so v najhujšem dežji svoji nalogi zvesti ostali in takoj na pogorišče hiteli, kakor je na Gradu čuvaj ogenj naznanil. Mokri so bili vsi do kože.

(Nevarnost.) V soboto ob 1/9. uri dopoldne je bila neka stara ženica v veliki nevarnosti zmečkana biti. V rožnih ulicah pri vhodu, kjer so najtesnejše, je težak voz s šoto zadel ob ročni voziček neke mlekarice, ki je peljala tik za staro ženico. Vse troje je veliki voz zagozdil ter pritisnil k zidu. K sreči so bili volji vpreženi v voz, ki niso nagli in so obstali. Na vpitje ženice prihiteli ljudje ter jo rešijo večje nesreče. Pač bi bile te rožne ulice že potrebne vravnave, kjer je promet tako živahen. Le videti je treba, kako vozove odnašajo, nazaj porivajo, živino mučijo, kolnejo, ljudi plašijo in kar imajo še vozniki v navadi, potem se vidi, kako nujno je razširjanje rožnih ulic potrebno. Naj bi se že vendar enkrat kaj zgodilo, kar se že toliko časa govori.

(Nesreča.) V sredo 2. t. m. je rekla Keničeva na Poljanah stanujoča mati, svoji 14letni hčerki, naj si zašije, predno nese očetu kosilo, na zgornjem oblačilu pri stopalih odtrgani trak. Hčerka ne vboga matere, izpolni le na pol materino povelje, s šivanko trak k obleki pripne in nese kosilo pri južni železnici na kolodvoru službujočemu očetu. Domu gre doča pa ali nerodno stopi ali se kamo z nogo pritisne, da se revici nad členom šivanka s ušesi globoko v nogo zabode. Ljudje tečejo po očeta, kateri hitro pošlje po zdravnik. Ta mora deklici, katero so prenesli v ondi stoječo barako, zbodeni kraj na nogi prerezati, da vzame polovico šivanke venkaj. Vboga nesrečnica je strašno bolečine trpela in bila dolgo v nezavesti. Prepeljali so jo potem z izvoščekom k prestrašeni materi, kateri se je že čudno zdelo, da je ni toliko časa nazaj iz kolodvora. — Otroci ubogajte svoje stariše! Stariši, vi pa tudi glejte, da otroci vaša povelja natanko izpolnujejo!

(Neprevидnost.) Včeraj ob 11 pridirja kmetiški človek z mesarskim vozičkom na lojtre od frančiš-

kanov proti Auerjevi pivarni, kamor v teku naglo na dvorišče zavije. Iz vrta skozi ozki dvoriščni izhod pa gredo ravno trije gostje. Dva sta prišla pod voz, kjer je bil eden izmed obeh toliko poškodovan, da so ga takoj obložili z mokrimi rutami, drugi se je nepoškodovan izpod njega skobacal. Ko so kmeta vprašali, če ne vé, da po mestu okoli voglov ne sme dirjati, se je odrezal, da nič ne vé o tej prepovedi. Naj bi se o tem ljudje po deželi podučili!

(Okrajna učiteljska konferenca za Kamniški okraj) bode v Kamniku v 6. dan avgusta t. l., in sicer po tem-le redu: 1. Poročilo c. kr. okr. šolskega nadzornika. 2. Slovnični pouk: a) na enorazrednicah (poročila gospodičina M. Scherz); b) na dvorazrednicah (poročila gosp. A. Javoršek). 3. Začetni pouk v zemljepisji (poročila gosp. A. Kecej). 4. Poročilo odbora za pregledovanje knjig „družbe sv. Mohora“ o svojem delovanju v pretečenem letu. 5. Poročilo knjižničnega odbora; volitev tega odbora. 6. Volitev dveh poslancev v prihodnjo deželno učiteljsko konferenco. 7. Volitev stalnega odbora. („U. Tov.“)

(Učiteljska konferenca za Radovljiški okraj) bode 30. julija t. l. v Bledu s sledečim dnevnim redom: 1. Volitev predsednikovega namestnika in dveh zapisnikarjev. 2. Poročilo c. k. okrajnega šolskega nadzornika o zaznavanju pri nadzorovanju. 3. Kako more šola z ozirom na deželno postavo z 17. junija 1870. 1. na to vplivati, da se tiči, poljedelstvu koristni, kolikor največ varujejo? (Poročila gosp. Val. Žvagen, učitelj v Radovljici.) 4. Kakšen namen imajo šolske knjižnice in kako se more z domačim berilom šolska vzgoja povspeševati? (Poročila gosp. Jos. Medic, nadučitelj v Kranjski Gori.) 5. Poročilo knjižničnega odbora o stanju okrajne učiteljske knjižnice. Nasveti o nakupovanju novih knjig. 6. Volitev stalnega odbora za učiteljske konference in knjižniškega odbora. 7. Posamezni nasveti. („U. Tov.“)

(Iz Muljave) se nam poroča: Zmeraj nas nesreče obiskujejo. Danes teden ob dveh popoldnoči pripravil nas je bil v velik strah ogenj, ki se je bil posvetil na Štentovem podu, kateri je pogorel. Vnela se je bila že tudi streha na hiši, pa prihitel je bil še o pravem času s Polja Tiček z brizgalnico in pogasil plamen ter zabranil, da se ni razširil dalje po vasi. — Dva dni kasneje začel je pa razsajati okrog pogorišča hud vihar, ki je podrl dva kozolca. Poprej so nesreče zadevale naša polja in travnike, zdaj pa še gospodarska poslopja. Bog se nas usmili!

(Iz Celja) ima „Politik“ telegram: „C. k. okrajni šolski nadzornik Ambrožič poslal je vodji neke slovenske šole ne daleč od Celja sledeč gromovit ukaz: Iz pedagogičnih (???) vzrokov dam zapoved, da morate v šoli nemški moliti, sicer bi Vas moral djati v disciplinarno preiskavo.“ — Ali je kaj takega res pod Taaffejevo vlado mogoče?

(Popravek.) V zadnje poročilo o letošnjih novih mašah vrinila se je nam kakor poprej tudi „Danici“ neljuba pomota, da boste v Zatični 3. avgusta dve novi maši, kar se je lahko vsakemu čudno zdelo. Da ljudje ne bodo pričakovali tam doli dvojne slovesnosti, bodi povedano, da bo g. Jož. Novak pel prvo sv. mašo v cerkvi sv. Gotharda.

Razne reči.

— Na smrtni postelji se mu je vest zbudila. V noči k prazniku sv. Tomaža 1882 so v soseski Wall na Bavarskem hudobneži križ na polji postavljen razžagali in podobo Križanega razdrobili na 32 koscev. Mesca junija t. l. je povedal 25letni sin kramarjev Seidl da je on v družbi dveh drugih to hudodelstvo doprinesel. Vsled te izjave so začeli zopet sodnijsko preiskavo, Seidl je umrl, preden je prišel preiskovalen sodnik. Opomniti je treba, da so hudodelceved jednemu p. l. pri pretepu nos odrezali.

— Greh naj se imenuje, a grešnik naj se zamolči. Bilo je letos o prazniku presvetega Rešnjega Telesa! Katoliški uradniki so pri železnici, kjer se pota križajo, šli v katoliško cerkev k procesiji, ker ravno niso bili v službi, a čuvaj, ki je imel znamenja predstavljati, bil je v službi. Pristopi k njemu protestantski nadzornik ter mu reče: „Kaj ne, Vi bi tudi radi šli v cerkev?“ „Kaj pak, gospod nadzornik, a služba!“ „No, le pojte, bodem že stvar naravnal.“ „A gospod, v pol ure pride vlak, in jaz moram znamenje prestaviti.“ „Že dobro, le pojte v cerkev, bodem jaz sam to opravil.“ In nadzornik je res to storil, in njegov podložni je pri službi božji. No sedaj pa kaže zamolčati kraj kje se je to zgodilo, in ime tistega grešnika (!), ki je katoliku privoščil službo božjo ob prazniku katolikom najbolj častljivem. Vernemu katoliku podajajo taki čini mnogo v premišljevanje!

— Gledišče je pogorelo na 30. dan meseca junija v Edinburgu na Škotskem že v tretje. Posebne škode ni, ker je bilo za 12.000 funtov šterlingov zavarovano, zgorela je pa le streha in dekoracije. Vročina je bila toliko, da so se v bližnjih hišah okvirji po oknih vneli. Tudi na bližnji katoliški katedrali (stolni cerkvi) se je streha vnela in so že jeli dragocenosti iz cerkve spravljati, ker so se za nje bali. Na veliko srečo so pa vendar ogenj pogasili.

Poslano.

Akademsko društvo „Slovenija“ ima namen, slovenskim na Dunaji bivajočim visokošolcem biti duševno in zabavno središče. — Da izvrši to nalogo, goji v društvenih sejah domačo znanost in pesem, vzdržuje knjižnico, naroča se in razposoja udom slovenske in slovanske novine, s kratka skrbi za to, da nam ne mine iz sra ljubav do domovine v hudem boji za obstanek sredi tujega sveta, da se jači zanimanje za narodno delo, da se širi in jasni naše duševno obzorje.

Da se pa ta visoki namen doseže scela, da ustreže nujni potrebi in želji tukajšnjih slovenskih akademikov, namerava „Slovenija“ — edino slovensko dijaško društvo na Dunaji brez stalnega društvenega lokala! — omisliti čitalnico zajedno z „Akad. spolkom“, s českimi kolegi.

A brezuspešen ostane ta naš ukrep, ako nam domače rodoljubje i sedaj ne priskoči, ker društvo samo velikih, na leto blizu 250 gld. znašajočih stroškov za najemnino, naročnino časnikov, postrežbo itd. nikakor ne zmore.

Dopolnili smo v to svrhu društvena pravila, potrjena vsled dopisa vis. c. kr. namestništva za Niže-avstrijsko od 20. julija 1883 št. 31888, kojih § 22. se glasi:

„Kdor vplača na leto vsaj 5 gld. imenuje se podpornik društva ter se vodi kot tak v društvenih knjigah“.

Usojamo se tedaj appellirati na rodoljubno požrtvalnost vsega slovenskega razumništva, osobito pa starih prijateljev in dobrotnikov naših, in nekdanjih „Slovenijanov“, proseč jih, da blagovolijo stopiti v vrsto naših podpornikov, ter tako pripomoči, da naše prepotrebno i za narodni napredek vsaj posredno važno društvo doseže že enkrat svoj preuzvišeni cilj, biti nam — domovina na tujem! —

Imena podpornikov priobčijo se ob svojem časi v vsih slovenskih dnevnikih.

Na Dunaji, koncem junija 1884.

Odbor akad. društva „Slovenija“:

stud. iur. K. Triller, stud. iur. J. Samotorčan,
t. č. predsednik. t. č. tajnik.

(Društveni naslov: Wien, I., Magistratsstrasse 12.)

Telegrami.

Ptuj, 7. julija. Volilni shod pri svetem Lovrenci se je sijajno vršil. Gregorec po navdušeno sprejetem govoru kandidatom proglašen, ako Raič ne bi hotel kandidirati.

Trst, 7. julija. „Osservatore“ pravi, da ni res, da bi bili našli nedavno na isterski državni železnici podkop napolnjen z dinamitom. (Je v zvezi s cesarjevim potovanjem v Pulj).

Marseille, 7. julija zvečer. V poslednjih 24 urah pobrala je kolera 15 osob. 115

Lahov vkrvalo se je na ladiji, ki jih je odnesla v Neapelj.

Toulon, 7. julija zvečer. V poslednjih 24 urah umrlo jih je za kolero 19.

Tujci.

6. julija.

Pri **Malič**: Angres, Niklas, Ronsperger in Suppančič, trg. potovalci, z Dunaja. — Janez Kunz, trgovec, z družino, Budapešte. — Josip Tottar, trgovec, iz Virja. — pl. Lenk, grajščak, z družino, z Rake. — Le Chevalier D' Ellevaux, grajščak, iz Pruskega. — Franc Leban, trgovec, iz Trsta. — Miha Pučnik, trgovec, iz Kranja.

Pri **Slonu**: Stern, Kunc in Beck, trgovci, iz Budapešte. — Viktor Skribe, c. k. stotnik, iz Maribora. — Franc Greiner, gostilničar, iz Maribora. — Franc Dirnbach, zasebnik, iz Maribora. — Anton Tavčar, župnik, z Rake.

Pri **Bavarskem dvoru**: Janez Lužar, železn. vradnik, z Dunaja. — Anton Greisberger, pivovar, iz Gradea. — Janez Smola, c. k. major, iz Weinbüchla. — Franc Winkler, ivinski kupec, iz Bruneke.

Eksekutivne dražbe.

19. julija. 1. e. džb. pos. Janez Škrl iz Vipave, 255 gl. 50 kr. Vipava.

21. julija. 3. e. džb. pos. Peter Likar iz Golnika. Tržišč. — 1. e. džb. pos. Franc Kovačič iz Lužarjev, 420 gl. Lašiče.

22. julija. 3. e. džb. pos. Martin Srebotnik iz Predjame, 1400 gl. Postojna.

23. julija. 1. e. džb. pos. Janez Sotlar iz Klanca, 200 gl. Litija.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

7. julija.

Papirna renta po 100 gld.	80 gl. 45	kr
Sreberna	81	45
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	95
Papirna renta, davka prosta	95	75
Akije avstr.-ogerske banke	854	—
Kreditne akcije	301	10
London	121	85
Srebro	—	—
Ces. cekini	5	76
Francoski napoleond.	9	68
Nemške marke	59	55

Od 5. julija.

Ogerska zlata renta 6%	122	10
„ „ 4%	91	40
„ „ papirna renta 5%	88	40
Akije anglo-avstr. banke	200 gl. 109	25
„ „ Länderbanke	100	50
„ „ avst.-oger. Lloyd v Trstu	549	—
„ „ državne železnice	317	30
„ „ Tramway-društva velj. 170 gl.	217	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 124	75
4% „ „ 1860	500	135
Državne srečke iz l. 1864	100	168
„ „ 1864	50	167
Kreditne srečke	100	175
Ljubljanske srečke	20	23
Rudolfove srečke	10	18
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	107	70
„ „ Ferdinandove sev.	105	75
5% štajerske zemljišč. odvez. obligac.	104	50

V Katoliški Bukvarni v Ljubljani se dobiva knjiga:

„**Ne v Ameriko!**“

Spisal Jak. Aléšovec.

Cena 1 gl. po pošti 5 kr. več.

Št. 3914.

Naznanilo.

Zarad glavnega snaženja in nekoliko družih potrebnih naprav ostane deželna blagajnica kranjska od 14. do vštetega 19. julija 1884. l. za strankini promet zaprta.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani 5. julija 1884. l.

Zahvala.

Najtoplejše zahvalo izrekam v imenu občine Cerkljanske hrabrim sosedom iz St. Jurja pri Kranji, ki so prišli s svojo društveno brizglo dne 3. julija t. l. zvečer ob 10. uri k silovitemu požaru na Sp. Brnik. Pokazali so s tem, da so v resnici naši pravi sosedje.

Županstvo v Cerkljah,
dne 4. julija 1884.

Andrej Vavken,
župan.

Ravnokar je izšla in se dobiva v **Katoliški Bukvarni** knjiga:

Die Reiche

der

heiligen drei Könige

ihr

Sterndienst, ihre Reise nach Betlehem etc.

Nach den Gesichten der gottseligen

Katharina Emmerlich

im Vergleiche mit den Aussagen der Geographie, der Geschichte, der heil. Schrift und der Alterthümer.

Nabral in sostavil

Anton Urbas,

kanonik in stolni župnik v Ljubljani.

Z zemljevidom.

Velja sešita 80 kr., po pošti 5 kr. več.

Izvrstni med

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kila po 60 kr.),
škatlja 30 kr.

se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

(5) **Oroslavu Dolencu**,
svečarji v Ljubljani.

Imamo jo!!

Po vstrajnih študijah posrečilo se je
dr. pl. Bendenu izumiti

pomado za lase,

o kateri se lahko z dobro vestjo reče, da je na svojem mestu. V čisto kratkem času po tej pomadi priraste gosta in krepka brada, kakor tudi lasje; zabranjuje pa tudi izpadanje las. Izumnik je porok za brezporojen uspeh. (39)

Steklenica velja 2 gld. a. v.

Edina prava se dobi pri izumniku dr. pl. Bendenu v Pragi, Salmove ulice šte. 7, kamor je treba denar predposlati.

„Jurij s pušo“,

šaljiv list s podobami, (6)

izhaja dvakrat na mesec v Trstu. Naročnina mu je do konec leta 1 gld. 50 kr. Naj se pošilja pod naslovom Ivan Dolinar, tiskarna Amati v Trstu.

„AZIENDA“,

avstrijsko-francoska

zavarovalnica za zavarovanje življenja in rent.

P. n.

Dovoljujemo si Vam naznanjati, da smo ustanovili v Ljubljani

zastopstvo za Kranjsko, Koroško in Primorsko

in je izročili gospodu

Josipu Prosenc-u,

(2)

katerega pisarna je v Slonovih ulicah št. 52.

Ta vsprejema naročila za zavarovanje ljudi v vseh kombinacijah in daje s prijaznostjo zaželjena pojasnila.

Na Dunaji dne 1. julija 1884.

Ravnateljstvo.

„AZIENDA“,

avstrijsko-francoska

zavarovalnica proti nezgodam in elementarnim nesrečam

P. n.

Dovoljujemo si Vam udano naznati, da smo ustanovili v Ljubljani samostojno zastopništvo za Kranjsko in je izročili gospodu

Josipu Prosenc-u,

katerega pisarna je v Slonovih ulicah št. 52.

Ta vsprejema vsakovrstna naročila za zavarovanje proti ognju in daje radovoljno zaželjena pojasnila.

V Gradci, v 1. dan julija 1884.

(2)

Z velespoštovanjem

Zastopstvo „AZIENDE“,

avstrijsko-francoske zavarovalnice proti nezgodam in elementarnim nesrečam v Gradci.